

ప్రశ్న:- ఒకే బలం మరియు ఒకే నమ్మకంపై నడిచేవారు ఏ విషయం యొక్క నిశ్చయం పెట్టుకుని నడుస్తూ ఉంటారు?

జవాబు:- ఒకే బలం, ఒకే నమ్మకం అంటే నదా నిశ్చయం ఉంటుంది - సాకార మురళి ఏదైతే ఉందో అదే మురళి, మధువనం నుండి ఏదైతే శ్రీమతం లభిస్తుందో అదే శ్రీమతం, బాబా మధువనంలో తప్ప ఇంకెక్కడ కలునుకోరు. నదా ఒకే బాబా యొక్క చదువుపై నిశ్చయం ఉండాలి. మధువనం ద్వారా ఏదైతే చదువు చదివించబడుతుందో అదే చదువు, ఇక వేరే చదువు ఏది లేదు. ఒకవేళ భోగీ వంటి సమయాలలో సందేశీల ద్వారా బాబా పాత నడుస్తుంది అంటే అది పూర్తిగా తప్పు. ఇది కూడా మాయ. దీనిని కూడా ఒకే బలం, ఒకే నమ్మకం అనరు. మధువనం నుండి ఏదైతే మురళీ వస్తుందో దానిపై ధ్యాన ఉంచండి. లేకపోతే వేరే మార్గంలోకి వెళ్ళిపోతారు. మధువనంలోనే బాబా యొక్క మురళీ నడుస్తుంది. మధువనంలోనే బాబా వస్తారు. అందువలన ప్రతి ఒక్క పిల్లవాడు జ్ఞాన్‌త్రాగు ఉండాలి లేకపోతే మాయ మోసం చేసేస్తుంది.

తాఙ్గి - మహాతాఙ్గి మధ్యతేడా13-4-82

బావ్దాదా బ్రాహ్మణాత్మలందరిలో సర్వస్వత్యాగి పిల్లలను చూస్తున్నారు. మూడు రకాలైన పిల్లలు ఉన్నారు - ఒకరు త్యాగి, రెండవవారు - మహాత్యాగి, మూడవ వారు - సర్వస్వత్యాగి. ముగ్గురు త్యాగులే కానీ నెంబర్వారీగా ఉన్నారు.

త్యాగి - ఎవరైతే జ్ఞానం మరియు యోగం ద్వారా తమ పాత సంబంధాలను, పాత ప్రపంచాన్ని, పాత వారి ద్వారా లభించిన అల్పకాలిక ప్రాప్తులను త్యాగం చేసి బ్రాహ్మణజీవితం అంటే యోగిజీవితాన్ని సంకల్పం ద్వారా పొందారు, అంటే ఈ అన్ని ధారణలు చేసారు - పాత జీవితం కంటే ఈ యోగిజీవితం టేప్పం అని భావిస్తారు. అల్పకాలిక ప్రాప్తులు కంటే ఈ నదాకాలిక ప్రాప్తిని పొందటం అవసరం అని భావిస్తారు. అవసరం అని భావించడం ద్వారా జ్ఞానం, యోగం యొక్క అభ్యాసిగా అయ్యారు. బ్రహ్మకుమారీ, కుమారులుగా పిలివబడడానికి అధికారులుగా అయ్యారు. కానీ బ్రహ్మకుమారీ, కుమారులుగా అయిన తర్వాత కూడా పాత సంబంధాలు, సంకల్పాలు మరియు సంస్కారాలు పూర్తిగా పరివర్తన అవ్యాలేదు కానీ పరివర్తన చేసుకునే యుద్ధంలో తత్తురులై ఉన్నారు. ఇప్పుడిప్పుడే బ్రాహ్మణ సంస్కారంలో ఉంటున్నారు మరియు ఇప్పుడిప్పుడే పాత సంస్కారాలను పరివర్తన చేసుకునే యుద్ధ స్వరూపంలో ఉంటున్నారు. త్యాగిగా అయ్యారు కానీ సంపూర్ణ పరివర్తన అవ్యాలేదు అని వీరినే అంటారు. త్యాగం చేయటమే మహాభాగ్యం అని కేవలం అలోచించేవారిగా మరియు అర్థం చేసుకునేవారిగా ఉంటార, చేసే క్రీర్యం తక్కువగా ఉంటుంది. సోమరితనం యొక్క సంస్కారం మాటిమాటికి ప్రత్యక్షం అవుతున్న కారణంగా త్యాగంతో పాటు వెనువెంట విక్రాంతికి ఇష్టమైనవారిగా కూడా అవుతారు. అర్థం చేసుకుంటారు కూడా, నడుస్తారు కూడా, పురుషార్థం కూడా చేస్తారు బ్రాహ్మణజీవితాన్ని వదలరు. బ్రాహ్మణులుగా అవ్యాలి అనే ధృడసంకల్పం కూడా ఉంటుంది. మాయ లేదా మాయ యొక్క పాత జీవితం ఆకర్షితం చేసినా బ్రాహ్మణజీవితమే టేప్పమైనది అనే సంకల్పంలో స్థిరంగా ఉంటారు. దీనిలో

నిశ్చయబ్దిగా, పక్కా ఉంటారు. కానీ సంఘర్షత్వాగిగా అవ్యాధానికి రెండు రకాలైన విఫ్మాలు ముందుకు వెళ్లనివ్యటంలేదు. అవి ఏమిటి? ఒకటి - సదా దైర్యం పెట్టుకోలేకపోతున్నారు అంటే విఫ్మాలను ఎదుర్కొనే శక్తి తక్కువగా ఉంటుంది. రెండు - సోమరితనం యొక్క సంస్కరంతో విక్రాంతికి ఇష్టమైన వారిగా అయ్యి నడవటం. చదువు, ధారజ, స్నేతి, సేవ అన్ని సబ్కులను చేస్తున్నారు, నడుస్తున్నారు, చదువుకుంటున్నారు కానీ విక్రాంతిగా చేస్తున్నారు. సంఘర్ష పరివర్తన చేయడానికి శస్త్రధారిగా అయ్యే శక్తి స్వరూపం లోపంగా ఉంటుంది. స్నేహిగా ఉంటారు కానీ శక్తిస్వరూపంగా ఉండరు. మాస్టర్ సర్వత్కివాన్ స్థితిలో స్థితులు కాలేరు. అందువలనే మహాత్మాగిగా కాలేకపోతున్నారు. వీరు త్యాగి అత్యులు.

మహాత్మాగి - సదా సంబంధం, సంకల్పం మరియు సంస్కరాలు అన్నింటిని పరివర్తన చేసుకునే దైర్యం మరియు ఉల్లాసంలో ఉంటారు. పాత ప్రపంచంతో, పాత సంబంధాలతో సత్తా అతీతంగా ఉంటారు. వారికి ఈ పాత ప్రపంచం, పాత సంబంధికులు చనిపోయినట్లు అనుభవం అపుతుంది. దీని కోసం యుద్ధం చేయవలసిన అవసరం ఉండదు. సదా స్నేహి, సహాయాగి, సేవాధారి శక్తి స్వరూపం యొక్క స్థితిలో ఉంటారు ఈక ఏమి మిగిలిపోతుంది. మహాత్మాగిగా అయిన దానికి ఫల స్వరూపంగా, త్యాగానికి భాగ్యంగా - మహాజ్ఞని, మహాయోగి, క్రేష్ణ సేవాధారిగా అవుతారు. ఈ భాగ్యం యొక్క అధికారాన్ని అక్కడక్కడ వ్యతిరేక నష్టా రూపంలో ఉవయాగిస్తుంటారు. వెనుకటి జీవితాన్ని సంఘర్షత్యాగం చేసారు కానీ త్యాగాన్ని కూడా త్యాగం చేయలేదు. ఇనుప సంకెళ్లను అయితే త్రైంచేసుకున్నారు, ఇనుపస్థితి నుండి బంగారుస్థితిలోకి వస్తారు కానీ పరివర్తన అయిన బంగారుజీవితం యొక్క బంగారు సంకెళ్లలో అక్కడక్కడ చిక్కుకుపోతున్నారు. ఆ బంగారు సంకెళ్ల ఏమిటి? నేను మరియు నాది. నేను మంచి జ్ఞాని అత్యును, యోగి అత్యును అనే ఈ బంగారు సంకెళ్ల అక్కడక్కడ సదా బందనముక్కులుగా అవ్యాప్తివ్యటంలేదు. మూడు రకాలైన ప్రపృష్టులు ఉన్నాయి. -1. లోకిక సంబంధాలు లేదా లోకిక కార్యం యొక్క ప్రపృష్టి 2. మీ శరీరం యొక్క ప్రపృష్టి 3. సేవ యొక్క ప్రపృష్టి.

త్యాగి అత్యులు లోకిక ప్రపృష్టి నుండి అతీతం అయిపోయారు కానీ దేహం యొక్క ప్రపృష్టిలో, తమని తాము నడిపించుకోవటంలో మరియు తయారు చేసుకోవటంలో నిమగ్నమై ఉండటం లేదా దేహ బ్రాంతి యొక్క సంస్కరానికి వశిభూతం అవ్యటం మరియు ఆ సంస్కరంతోనే మాటిమాటికి దైర్యహీనులుగా అయిపోతున్నారు. దాని గురించి స్వయం కూడా వర్ణన చేస్తున్నారు, అర్థం చేసుకుంటున్నారు, తయారవ్యాప్తినుకుంటున్నారు కానీ మరలా నా సంస్కరం అంటున్నారు. ఇది దేహభిమానం యొక్క లేదా దేహం యొక్క ప్రపృష్టి. శక్తి స్వరూపంగా అయ్య ఈ ప్రపృష్టి నుండి నివృత్తి కాలేకపోతున్నారు. ఇది త్యాగి అత్యుల యొక్క విషయం కానీ మహాత్మాగులు లోకిక ప్రపృష్టి, దేహ ప్రపృష్టి రెండింటి నుండి నివృత్తి అయిపోతారు కానీ సేవ ప్రపృష్టిలో నివృత్తి అవ్యాధానికి బిడులు అక్కడక్కడ చిక్కుకుపోతారు. అటువంటి అత్యులకు తమ దేహం యొక్క అభిమానం కూడా సత్తాయించదు ఎందుకంటే రాత్రి పగలునేవలో నిమగ్నమై ఉంటారు. దేహం యొక్క ప్రపృష్టి నుండి అతీతం అయిపోతారు ఈ రెండింటిని త్యాగం చేసిన దానికి భాగ్యంగా - జ్ఞానిగా, యోగిగా అవుతారు, శక్తులు, గుణాలు లభిస్తాయి, బ్రాహ్మణ పరివారంలో ప్రసిద్ధ అత్యుగా అవుతారు, సేవాధారులలో వి.ఐ.పి.గా అవుతారు, మహిమ యొక్క ఘూల వర్షం కురవటం ప్రారంభం

అవుతుంది, మహిమాయోగ్యంగా అవుతారు కానీ సేవ ప్రవృత్తి యొక్క ఈ విస్తారం ఏదైతే ఉండో ఆ విస్తారంలోకి వెళ్లిపోయి చిక్కుకుపోతున్నారు. మహిదానిగా అయ్య, ఈ సర్వ ప్రాపులను కూడా ఇతరులకు దానం చేయడానికి బదులు స్వయం స్వీకరించేస్తున్నారు. కనుక నేను మరియు నాది అనే శుద్ధ భావన యొక్క సంకెబ్యూగా తయారైపోతున్నాయి. భావం మరియు మాట చాలా శుద్ధంగా ఉంటాయి మేము మా కోసం చెప్పటంలేదు, సేవ కోసం చెప్పున్నాము అంటారు. నేను యోగ్య టీచర్ అని నేను చెప్పుకోవటం లేదు, కానీ ప్రజలు నన్ను అడుగుతున్నారు అంటారు. మీరే సేవ చేయండి అని జిజ్ఞాసువులు అంటున్నారు అంటారు. నేనైతే అతీతుడనే కానీ ఇతరులు నన్ను ప్రియంగా చేస్తున్నారు అంటారు. దీనిని ఏమంటారు? వారు బాబాని చూసారా లేక మిమ్మల్ని చూసారా? మీ యొక్క జ్ఞానం మంచిగా అనిపిస్తుంది లేదా మీ యొక్క సేవ మంచిగా అనిపిస్తుంది అంటే బాబా ఎక్కడికి వెళ్లిపోయారు? బాబాని పరంధామనివాసిగా చేసేసారు! అందువలన ఈ భాగ్యాన్ని కూడా త్యాగం చేయండి. మీరు కనిపించకూడదు, బాబా కనిపించాలి. మహాన్ ఆత్మకి ప్రేమిగా చేయకండి, పరమాత్మ ప్రేమిగా చేయండి. అన్ని ప్రవృత్తులను దాటి ఈ చివరి ప్రవృత్తిలో సర్వస్ఫుత్యాగి అవ్యాటంలేదు, మహాత్యాగి అయ్యారు కానీ సర్వస్ఫుత్యాగి అవ్యాటంలేదు. ఇక మిగిలినది - సర్వస్ఫుత్యాగులు గురించి.

త్యాగం యొక్క కోర్చులో ఇది చివరి పాఠం మరియు సంపన్న పాఠం. చివరి పాఠం ఉండిపోయింది. అది తర్వాత చెప్పాను. ఎందుకంటే 8వ సంారంలో మహా యజ్ఞం చేస్తున్నారు, మహాన్ స్థానంలో చేస్తున్నారు కనుక అందరు ఏదోకటి ఆహాతి చేస్తారు కదా లేక హల్ ఒకటే తయారు చేస్తారా! ఇతరులకు సేవ అయితే చేస్తారు కదా! బాబా యొక్క ప్రత్యక్షతా ధ్వనిని వ్యాపింపచేసే పెద్ద - పెద్ద ఘైక్కిలను కూడా తీసుకువస్తారు ఈ స్థాన్ తయారు చేసారు కదా! కానీ బాబా ఒంటరిగా ప్రత్యక్షం అవుతారా లేక శివశక్తులు ఇద్దరు ప్రత్యక్షం అవుతారా! శక్తిసేనలో ఇద్దరూ (అన్నయ్యలు, అక్కయ్యలు) వస్తారు. అయితే బాబా పిల్లల సహితంగా ప్రత్యక్షం అవుతారు. ఘైక్ ద్వారా ధ్వని వ్యాపింపచేయడానికి స్థాన్ ఆలోచించారు కానీ విశ్వంలో ధ్వని వ్యాపిస్తుంది మరియు ప్రత్యక్షత యొక్క పరదా తెరుచుకుంటుంది అంటే పరదా లోపల నుండి బయటకి ప్రత్యక్షం అయ్యే మూర్ఖులు కూడా సంపన్నం అవ్యాలి కదా! లేక పరదా తెరుచుకునే సరికి కొంతమంది తయారవుతున్నట్లు, కొంతమంది కూర్చుంటున్నట్లు సాక్షాత్కారం చేయంచకూడదు కదా! కొందరు శక్తి స్వరూపం యొక్క ధాలు పట్టుకుంటూ, కొందరు కత్తి పట్టుకుంటున్నట్లు ఇలాంటి భోటో తీయించుకోరు కదా! కనుక ఏమి చేయాలి? సంపూర్ణస్వాహ అవ్యాలి. దీని యొక్క ప్రోగ్రామ్ కూడా తయారు చేసుకోవాలి. కనుక ఈ మహాయజ్ఞంలో బంగారు సంకేళను కూడా స్వాహ చేయాలి. కానీ దానికొరకు ఇవ్వటి నుండి అభ్యాసం కావాలి. 8వ సంవత్సరంలో చేస్తాము అని కాదు. మీరు ఏవిధంగా అయితే మొదట సేవాధారిగా అవుతారు, సమర్పణ సమారోహం తర్వాత అవుతుంది అదేవిధంగా ఇది కూడా సర్వ స్వాహ సమారోహం 8వ సంవత్సరంలో చేయాలి కానీ దీనికి చాలా కాలం యొక్క అభ్యాసం ఉండాలి. మంచిది.

ఈవిధంగా సదా బాబా సమానంగా సర్వస్ఫుత్యాగి ఆత్మలకు, సదా బ్రహ్మబాబా సమానంగా భాగ్యాన్ని కూడా మహిదానిగా అయ్య పంచేవారికి, సదా బాబా యొక్క నమ్మకదారులకు, ఆజ్ఞాకారి బాబాని అనుసరించే ప్రేష్ట ఆత్మలకు బాపేదాదా యొక్క ప్రియస్ఫూతులు మరియు నమస్తే.